

Liturgie voor de 5e zondag van Pasen.

We lezen deze zondag verder over de uittocht van de Israëlieten, hoe ze bij de berg Sinaï komen waar God zich aan hen openbaart in een wolk.

Welkom en stilte

Lied 98: 1 en 2

Bemoediging en groet

Klein Gloria

Gebed

Barmhartige God,

ieder jaar vieren we weer de bevrijding op 5 mei,

ieder jaar vieren we ook de Verlossing die met Pasen kwam,

maar of we er elk jaar ook een beetje wijzer van worden?

God, wek ons op uit het graf van onze zonden,

laat ons niet onverschillig zijn, maar schenk ons een nieuw begin,

dat we de heilige basis van elk mensenleven weer ontdekken.

Geef dat de opstanding van Jezus ons inspireert tot een nieuw leven,

vol van hoop voor onszelf, maar ook voor de kwetsbare, lijdende mensen op

deze aarde. Wilt u deze dag bij ons zijn, ons de ogen openen voor U,

onze oren openen voor UW Woord, dat van vrede spreekt.

Laat ons stoppen met pleasen, met willen deugen,

met het willen voldoen aan de verwachtingen die niet de uwe zijn.

Heer, voed ons verlangen naar U en naar uw Koninkrijk van recht en vrede,
om Jezus' wil, Amen.

Lezing Exodus 19: 1-7 en vers 16-25.

Lied 310

Verkondiging

Orgelspel

Lied 868: 1, 2 en 5

Gebeden, afgesloten met Onze Vader

Wij danken U, God, voor grenzen die heilzaam zijn

die mensen behoeden voor elkaars bezitterigheid en ieders integriteit
bewaren.

Wij bidden voor situaties waar die grenzen genegeerd worden

en zo het samenleven bedreigd wordt.

Niemand heeft zomaar toegang tot U God, en dat is goed.

Wij hoeven niet Uzelf in onze handen te hebben,

alleen uw Woord is ons genoeg.

Uw Woord waardoor wij weten van uw volk en van Jezus Christus. Geef dat
wij vandaag en de dagen die komen uw woorden verstaan om ernaar te
leven.

Na het vieren en gedenken van 75 jaar vrijheid

bidden wij om geestkracht, vreugde en zorgvuldigheid in het omgaan met onze vrijheid,
wij bidden voor mensen in het onderwijs en de kinderopvang, voor scholieren en hun ouders, voor ieder die werkzaam is in contactberoepen ...
Om hoop en vertrouwen bidden wij voor wie zich nog steeds beperkt voelen en allen die lijden onder de corona maatregelen.
Wij danken U, God, voor onze moeders, die ons met zorg en liefde hebben omringd. We bidden voor moeders die zich zorgen maken over hun kinderen, wees hen nabij.
Wij bidden voor de zieken, dichtbij en veraf ...
Ook voor de eenzamen en de rouwenden bidden wij..
Zo leggen wij in stilte onze gebeden voor u neer. Onze Vader. Amen.

Slotlied 425

Zegen, amen.

We zingen het volkslied ter gelegenheid van de bevrijdingsdag op 5 mei, lied 708: 1 en 6.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

Zijn wij niet net als Israël onderweg? We zijn de laatste maanden door een woestijn van leegte en binnenzitten gegaan. En nu, op deze zondag, komen we met Israël bij de berg Sinaï. Het is precies een jaar geleden dat de Israëlieten uit Egypte trokken. Op deze jaardag van de bevrijding, moest er natuurlijk wel wat bijzonders gebeuren. Zo gedachten wij de afgelopen week de bevrijding van het nazi-regime. We keken of lazen terug, stonden stil bij de vreselijke ontberingen van de bezetting. De hongersnood in de steden, de optocht van mensen die het land in trokken met een fiets of een kleine kar om bij de boeren eten te gaan halen. De gevangenen in de concentratiekampen. Het trok allemaal aan ons geestesoog voorbij.

En de koning hield bij de herdenking op de Dam een indrukwekkende toespraak: Niet wegstijgen! Niet goedpraten, niet doen alsof het normaal is dat mensen worden gediscrimineerd. Hij sprak over de onverschilligheid van Nederland ten tijde van de Tweede Wereldoorlog, hoe mensen toekeken terwijl Joden in overvolle trams werden afgevoerd.

Citaat: "Het leek zo geleidelijk te gaan. Elke keer een stapje verder. Niet meer naar het zwembad mogen. Niet meer mogen meespelen in een orkest. Niet meer mogen fietsen. Niet meer mogen studeren. Op straat worden gezet. Worden opgepakt en weggevoerd.

Sobibor begon in het Vondelpark. Met een bordje: 'Voor Joden verboden'."

Het ergste was de onverschilligheid, waarmee mensen doorgingen alsof er niets aan de hand was. Onverschilligheid raakt aan de banaliteit van het kwaad, volgens de joodse filosofe Hannah Arendt. Zij gebruikte het begrip 'gedachteloosheid' voor de oorlogsmisdadiger Adolf Eichmann. Hij tuigde een keurige en efficiënte organisatie op om de Joden te deporteren. Het ontbrak hem aan het vermogen om een beeld te vormen van wat zijn handelen betekende voor een ander.

Door je een voorstelling te kunnen maken van het denken of standpunt van een ander, voorkom je het zwart-witte vijanddenken. 'Wil je in een land samenleven zonder geweld, dan is het belangrijk om vër-schillig te zijn, om verschillen te waarderen.'

De God van Israël nam het op voor het zwaar onderdrukte volk. Mozes moet ze daaraan herinneren. Zie "hoe ik je op adelaarsvleugels gedragen heb en je hier bij mij heb gebracht." Het is een prachtig beeld, die wijd gespreide vleugels, waar je op mee kan liften. Het spreekt van Gods liefde en zorg voor zijn volk.

Maar Hij wil vooral dat Israël niet dezelfde weg zal gaan als de andere volken. Ze moeten niet de ene onderdrukking inruilen voor de ander. Nee, ze moeten Gods woorden ter harte nemen, dan zullen ze vrij blijven. God roept vanaf de Sinaï de 10 Woorden van eerbied en vrijheid af. Eerbied voor de ene God die anders is dan alle andere goden, die exclusief aanbeden wil worden, omdat de andere goden niets anders zijn dan steen en hout, verzinsels van mensen. Eerbied voor de naaste, voor zijn leven, zijn goede

naam, zijn huwelijk en zijn bezit. Alleen als je de ander in zijn waarde laat, kan je jezelf recht in de ogen kijken. Deze 10 Woorden staan tegenover de 10 plagen in het begin van Exodus: de plagen maken het leven onmogelijk, maar de Woorden van God schenken voluit leven.

Het valt op dat Israël een koninkrijk van priesters zal zijn, maar dat zij toch niet op de berg mogen komen. Priester wil hier blijkbaar niet zeggen dat je dicht bij God mag komen, in het heilige van de tempel. Alleen Mozes mag de berg op. Nee, het gaat hier om een ander soort priester: iemand die Gods roepstem heeft verstaan en daarnaar gaat leven. In die zin kan het hele volk uit priesters bestaan. God zet je apart om te leven volgens zijn geboden. Zo ben je een priester, iemand die in heel zijn leven God dient door naar zijn bijzondere regels te leven.

Ten slotte. De Bijbel vertelt ons ook over Jezus de Hogepriester. Hij heeft bij uitstek laten zien waar het in Gods Woord om gaat. In Johannes 14 zegt Jezus: wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Wie de boodschap van Jezus begrepen heeft en in Hem gelooft, die hoeft niet meer te twifelen aan God, aan zijn liefde voor ons, of aan wat God van ons wil. Want in Jezus is dat helemaal duidelijk geworden. Hij is het toonbeeld van vertrouwen in God de Vader, van liefde voor de armen, en van eerbied voor de naaste. Geloof me, zegt Jezus, ik ben in de Vader en de Vader is in mij. Amen.